

Την Παρασκευή το βράδυ, την ώρα που έσπρωχνα την μεγάλη πόρτα του Fuzz, σκεφτόμουν τι είναι πραγματικά αυτό που κάνει την Michelle Gurevich (πιο γνωστή ως Chinawoman) να έχει τόσο φανατικό κοινό; Να γεμίζει αρκετά μεγάλα venues όπως το Fuzz και μάλιστα με εμφανίσεις σχεδόν κάθε χρόνο;

Οι απορίες μου δεν άργησαν να απαντηθούν. Λίγο μετά τις 10.30 και χωρίς να προηγηθεί κάποιο support (κάτι που προσωπικά μου φάνηκε καλύτερο για το συγκεκριμένο live), η Michelle Gurevich ανέβηκε στη σκηνή πλαισιωμένη από δυο ακόμα μουσικούς και στήθηκε πίσω απ' το Nord Stage 2 της, ήσυχη και χαμογελαστή. Το ντύσιμο της απλό αλλά το

χαμόγελο της λειτουργεί σαν μαγνήτης που τραβά όλα τα βλέμματα. Είναι ξεκάθαρο πως ασκεί γοητεία σε όλους τους παρευρισκόμενους, άντρες και γυναίκες, απλώς χαμογελώντας, πριν καν πει μια λέξη...

Το live ξεκινά με το *First Six Months of Love* απ' το τελευταίο της album, τραγούδι που άνετα μπαίνει στα highlights της μέχρι τώρα πορείας της. Τα όργανα είναι σχετικά χαμηλά σε ένταση ώστε η φωνή της να ακούγεται άνετα είτε μουρμουρίζει είτε δυναμώνει. Η slowcore synth pop της χρησιμοποιεί τις πιο minimal δυνατές ενορχηστρώσεις. Μια προηχογραφημένη λούπα, μια-δύο μελωδίες πλήκτρων και διάσπαρτες κιθάρες πού και πού. Από άποψη δεξιοτεχνίας τα κομμάτια είναι εξίσου λιτά, χωρίς πολλές απαιτήσεις. Άρα ένα live της, πως μπορεί να αξιολογηθεί; Τι μπορεί να προσφέρει;

Η απάντηση στα παραπάνω δίνεται και πάλι μόλις η Chinawoman αρχίζει να τραγουδά. Ένα υπέροχο “ήχειο” το στόμα της, μια φωνή μαγική που διηγείται τις ιστορίες της. Ιστορίες για ανθρώπινες σχέσεις. “*To be with others / the need to be with others*” την ακούμε να τραγουδά

στο To Be With Others επιστρέφοντας στο προπέρσινο "Let's Part In Style". Έρωτες, χωρισμοί, φιλίες. Όλα μέσα απ' τη νωχελική, γλυκόπικρη αφήγηση της.

Μας δίνει ένα Show Me the Face μέσα απ' το ομώνυμο album του 2010, κάνοντας ένα πολύ δυνατό σε τραγούδια ξεκίνημα. Επιστρέφει στο φετινό της πόνημα με τα Behind Closed Doors και Russian Romance. Η μουσική της στηρίζει πολλά στην ευρωπαϊκή μουσική, στην τραγουδοποιία του Leonard Cohen αλλά φυσικά και στη Ρωσική μουσική παράδοση. Ανάμεσα στα τραγούδια η Ρωσοκαναδή καλλιτέχνης απευθύνεται στο κοινό, είτε προλογίζοντας τα, είτε κάνοντας χιούμορ για τη θερμοκρασία έξω και μέσα, την κλασική της κιθάρα ή την προφορά των Ελλήνων στα αγγλικά. Όλα αυτά σε ένα κοινό που έχει κερδίσει "απ' τα αποδυτήρια". Ένα κοινό που κρέμεται απ' τα χείλη της και αφήνεται στην μαγεία των τραγουδιών της.

Το υπέροχο Lovers Are Strangers σίγουρα μένει στα καλύτερα της βραδιάς (αν και η προηχογραφημένη κιθάρα στο τέλος του δεν ήταν και η καλύτερη δυνατή επιλογή, την στιγμή που υπήρχε κιθάρα στη σκηνή) και ακολουθείται από ένα Vacation From Love που αφήνει την κιθάρα να θορυβήσει “ελεγχόμενα”. Από εκεί και πέρα τα My Familiar Unfamiliar με την “Don’t get used to me” απαίτηση, το παλιότερο What Was Said για τις φιλίες που συνεχίζονται ακόμα και μετά από καυγάδες με τα χειρότερα λόγια, το Blue Eyes αλλά και το πολύ όμορφο End Of An Era οδηγούν το σετ προς το τέλος όπου η Chinawoman, η Michelle Gurevich όπως θέλει πια να την αποκαλούν, μένει μόνη στη σκηνή με την ηλεκτρική της κιθάρα για να κλείσει φυσικά με το Party Girl.

Η ιστορία της γύρω απ’ την συντηρητική φίλης της, που αποφάσισε κάποια στιγμή στα 40 της να δοκιμάσει ναρκωτικά και να αισθανθεί το Party Girl που ποτέ δεν ήταν, για να ‘μαι ειλικρινής βλέποντας την βαθειά ερμηνεία της αλλά και το πως φάνηκε να την επηρεάζει το συγκεκριμένο τραγούδι, με έκανε να μην είμαι τόσο σίγουρος για το αν ήταν ακριβώς αυτή η αληθινή ιστορία του. Πραγματικά ένα απίστευτα μελαγχολικό και πικρό τραγούδι.

Αφήνει για λίγο τη σκηνή αλλά επιστρέφει γρήγορα για το encore, ξανά με τους δύο μουσικούς, αναλαμβάνοντας αυτή τη φορά το μπάσο για να παίξει το Drugs Saved My Life μέσα απ’ το φετινό “New Decadence” και σε ένα σχετικά ευφορικό κλίμα τελειώνει με την κομματάρα που λέγεται Russian Ballerina, πρώτο της single ως Chinawoman πίσω στα 2009, μια γλυκόπικρη κριτική στη μητέρα της, πρώην μπαλαρίνα στα Κιρόφ, σε ένα φινάλε που από θηλυκός Leonard Cohen μετατρέπεται στη Ρωσίδα PJ Harvey (sic), αφήνοντας τους πάντες ευχαριστημένους, να βγαίνουν χαμογελαστοί στο χειμωνιάτικο αθηναϊκό κρύο...

Setlist:

First Six Months Of Love

To Be With Others

Show Me the Face

Behind Closed Doors

Russian Romance

Good Times Don't Carry Over

Lovers Are Strangers

Vacation From Love

My Familiar Unfamiliar

What Was Said

Blues Eyes Unchanged

End Of An Era

Party Girl

Drugs Saved My Life

Russian Ballerina

Ανταπόκριση: Βασίλης Μπέκας

Φωτογραφίες: Στέλιος Λάμα